

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רט ע"ב
סוד תפלות העמידה הנקראת תפלת לחש

וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעָה. רַבִּי
[אַלְעָזָר] אָבֵא פְתַח וְאָמַר, (תהלים
פד) נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחֻצְרוֹת ה' לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ
אֵל אֵל חַי. בֵּא רֵאָה, כָּל אָדָם
שְׂמַת־פִּלְל תְּפִלְתּוֹ [וְקָם] לְפָנַי
רְבוֹנוֹ, צָרִיךְ לוֹ לְהִקְדִּים לוֹ
בְּרָכוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
וּלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלְתּוֹ לְפָנַי רְבוֹנוֹ
בְּזִמְן שְׂצָרִיךְ.

בַּבֶּקֶר לְאַחַז בִּימִין שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּמִנְחָה
לְאַחַז בְּשִׂמְאֵל. וּתְפִלָּה
וּבִקְשָׁה צָרִיךְ לְאָדָם בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם כִּדִּי לְהֶאֱחֹז בּוֹ. וּבְאַרְנוֹ,
מִי שְׂמַת־פִּלְל תְּפִלְתּוֹ [וְעוֹמֵד]
לְפָנַי רְבוֹנוֹ, צָרִיךְ לוֹ שְׁלֹא
לְשַׁמֵּעַ קוֹלוֹ בְּתְפִלְתּוֹ, וּמִי
שְׂשׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ בְּתְפִלְתּוֹ,
תְּפִלְתּוֹ לֹא נִשְׁמָעַת.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַתְּפִלָּה
אֵינָה אֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּשְׁמָע,
שְׂאֹתוֹ קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע אֵינּוּ
תְּפִלָּה. וּמָה הִיא תְּפִלָּה? זֶהוּ
קוֹל אַחַר שְׂתִלּוּי בְּקוֹל
שֶׁנִּשְׁמָע. וּמִי הוּא הַקּוֹל
קוֹל בְּלִי וַאֲ"ו.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעָה. רַבִּי
(אַלְעָזָר) אָבֵא פְתַח
וְאָמַר, (תהלים פד) נִכְסְפָה וְגַם
כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחֻצְרוֹת ה' לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ
אֵל אֵל חַי. תָּא חַי,
כָּל בַּר נֶשׁ דְּצִלֵּי צְלוֹתֶיהָ [וְקָם]
קַמֵּי מְאִרִּיהָ, אֲצַטְרִיךְ
לִיָּה לְאַקְדָּמָא לִיָּה בְּרַכָּאן
בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, וּלְצִלֵּי
צְלוֹתֶיהָ קַמֵּי מְאִרִּיהָ בְּזִמְנָא
דְּאַצְטְרִיךְ.

בְּצַפְרָא, לְאַחַדָּא בִּימִינָא
דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּמִנְחָה, לְאַחַדָּא בְּשִׂמְאֵלָא.
וּצְלוֹתָא
וּבְעוֹתָא, אֲצַטְרִיךְ לִיָּה
לְבַר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא
בְּגִין לְאַתְאַחַדָּא בֵּיהּ.
וְאוֹקִימָנָא, מָאן דְּצִלֵּי
צְלוֹתֶיהָ, [וְקָם] קַמֵּי
מְאִרִּיהָ, אֲצַטְרִיךְ לִיָּה
דְּלֹא לְמִשְׁמַע קָלִיָּה
בְּצְלוֹתֶיהָ. וּמָאן דְּאַשְׁמַע
קָלִיָּה בְּצְלוֹתֶיהָ, צְלוֹתֶיהָ
לֹא אֲשַׁתְּמַע.

מָאִי טַעַמָא. בְּגִין (דף רי ע"א)
דְּצְלוֹתָא, לָאו אִיהִי הִיא
קָלָא דְּאַשְׁתְּמַע. דִּהִהוּא
קוֹל דְּאַשְׁתְּמַע לָאו
הִיא צְלוֹתָא. וּמָאן אִיהִי
צְלוֹתָא. דָּא קָלָא אַחְרָא,
דְּתִלְיָא בְּקָלָא דְּאַשְׁתְּמַע,
וּמָאן הוּא קָלָא דְּאַשְׁתְּמַע.
דָּא הִיא קוֹל דִּהוּא בּוּא"ו,
קָלָא דְּתִלְיָא בֵּיהּ, דָּא
הִיא קוֹל בְּלֹא וַאֲ"ו.

שֶׁנִּשְׁמָע? זֶה אֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁהוּא בּוּא"ו,
הַקּוֹל שְׂתִלּוּי בּוֹ, זֶהוּ קוֹל בְּלִי וַאֲ"ו.

וּמְשׁוּם כָּךְ לֹא צָרִיךְ לְאָדָם לְשָׁמַע קוּלוֹ בְּתַפְּלוֹתוֹ, אֲלֵא לְהַתְּפַלֵּל בְּלַחַשׁ בְּאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁלֹּא נִשְׁמָע, וְזוֹ הַתְּפִלָּה שְׁמַת־קַבְּלַת תְּמִיד, וְסִימָן לְדַבֵּר - וְהַקֵּל נִשְׁמָע. קֵל בְּלִי וְא"ו, נִשְׁמָע. זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחֵשָׁאִי, שְׁכַתּוּב בְּחִנּוּה וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמָע. זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁמְקַבֵּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנַּעֲשִׂית בְּתוֹךְ רְצוֹן וְכוּנָה וְתַקּוּן כְּרָאוּי, וְלִיחַד אֶת הַיַּחֲוֹד שֶׁל רְבוּנוֹ כְּרָאוּי בְּכָל יוֹם. [וְהַקֵּל נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמָע, חֶסֶר וְא"ו, מָה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂבוּכָה עַל חֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כְּתוּב כָּאֵן וְהַקֵּל נִשְׁמָע, וְכַתּוּב שָׁם, (יִרְמִיָּה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. מָה לְפָנֵינוּ שְׂכִינָה, אָף כָּאֵן גַּם בֵּן שְׂכִינָה].

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הַקּוֹל בְּחֵשָׁאִי זֶהוּ קוֹל עֲלִיּוֹן שְׁכָל הַקּוּלוֹת יוֹצְאִים מִשָּׁם. אֲבָל קֵל בְּלִי וְא"ו, זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁל מִטָּה, שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת לְהַתְּעַלּוֹת בּוֹא"ו וְלְהַתְּחַבֵּר בּוֹ.

וּבְגִין כֵּן, לֹא אֶצְטְרִיךְ לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמִשְׁמַע קָלִיָּה בְּצִלּוֹתֶיהָ, אֲלֵא לְצִלָּאָה בְּלַחַשׁ, בְּהֵהוּא קָלָא דְלֹא אִשְׁתַּמַּע. וְדָא הִיא צִלּוֹתָא דְאִתְקַבְּלַת תְּדִיר. וְסִימָנֵיהּ, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, קֵל בְּלֹא וְא"ו, נִשְׁמָע. דָּא הִיא צִלּוֹתָא דִּהִיא בְּחֵשָׁאִי. דְכָתִיב בְּחִנּוּה, (שְׁמוֹרָא ל' א) וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמָע. דָּא הִיא צִלּוֹתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַבִּיל, כִּד אִתְעֵבִיד גּוֹ רַעוּתָא וְכוּוּנָה וְתַקּוּנָא כְּדָקָא יְאוּת, וְלִיחַדָּא יַחֲוּדָא דְמַרְיָה כְּדָקָא יְאוּת בְּכָל יוֹמָא. (וְהַקֵּל נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמָע חֶסֶר וְא"ו, מָאִי טַעְמָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דָּא הִיא שְׂכִינָתָא דְכַבָּאָת עַל חֶרְבֵן בֵּי מִקְדָּשָׁא וְעַל גְּלוּתָהוֹן דְיִשְׂרָאֵל. כְּתִיב הֵכָא, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, וְכַתִּיב הַתָּם, (יִרְמִיָּה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. מָה לְהֵלֵן שְׂכִינָתָא, אָף כָּאֵן נְמִי שְׂכִינָתָא).

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, קָלָא בְּחֵשָׁאִי, דָּא הִיא קָלָא עֲלָאָה, דְכָל קָלִין נְפַקִין מִתַּמּוֹן. אֲבָל קֵל בְּלֹא וְ, דָּא הִיא צִלּוֹתָא דְלִתְתָא, דְאִיְהִי אֲזֵלָא לְאִסְתַּלְקָא בּוֹא"ו וְלֹאִתְחַבְּרָא בֵּיהּ.

תָּא חֲזִי, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, דָּא הוּא קֵל בְּלֹא וְא"ו. דָּא הִיא קָלָא דְכַבָּאָת עַל מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן וְעַל מִקְדָּשׁ שְׁנִי. נִשְׁמָע, כְּמָה דְאִתְ אָמַר, קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. בְּרָמָה, מָאִי בְּרָמָה. דָּא הוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, עֲלֵמָא דְאִתִּי. וְסִימָנֵיהּ, מִן הַרְמָה וְעַד בֵּית אֵל, (תְּהִלִּים ק"ז) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵכָא בְּרָמָה, דָּא עֲלֵמָא

בְּאֵ רֵאָה, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, זֶה הוּא הַקֵּל בְּלִי וְא"ו, זֶהוּ הַקּוֹל שְׂבוּכָה עַל מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן וְעַל מִקְדָּשׁ שְׁנִי. נִשְׁמָע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. בְּרָמָה, מָה זֶה בְּרָמָה? זֶה הוּא הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא, וְסִימָן לְדַבֵּר - מִן הַרְמָה וְעַד בֵּית אֵל, (תְּהִלִּים ק"ז) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִנּוּם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

כָּאן בְּרָמָה - זֶה הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהָרִי בִשְׂעָה הֵיחָא
שֶׁבְרָמָה נִשְׁמַע, אִז מָה
כְּתוּב? (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה'
אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וְגו'.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְעִילָא לְעִילָא. בְּגִין
לְמַעְלָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שְׂוֵא"ו הַתְּרַחֵק וְהַסְתַּלַּק
מִמֶּנָּה, וְאִז רַחֵל מְבַכָּה עַל
בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ
כִּי אֵינְנָה. כִּי אֵינְנָה? כִּי אֵינָם
צָרִיךְ הִיא לְהִיּוֹת! אֶלֶּא כִּי
אֵינְנָה, וְהֵינָה בְּאַרְנוּ כִּי אֵינְנָה,
שֶׁבְעֵלָה לֹא נִמְצָא עֲמָה,
שֶׁאֵלְמֵלֵא הִיא בְעֵלָה נִמְצָא
עֲמָה, תַּתְּנַחֵם עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי
אִז בְּנֵיהָ לֹא יִהְיוּ בְּגִלוֹת,
וּמִשּׁוּם שְׂאֵינְנָה, אֵינָה
מִתְּנַחֶמֶת עַל בְּנֵיהָ, מִשּׁוּם
שֶׁבְנֵיהָ הַתְּרַחֵקוּ מִמֶּנָּה עַל
שְׂאֵינְנָה עֲמָה.

בֵּא רְאָה, בֵּית פְּרַעְזָה - זֶה
הוּא סִימָן לְדַבֵּר לְמַעְלָה,
הַבֵּית שֶׁנִּפְרָעִים וּמִתְּגַלִּים
מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל
הַמְּאוֹרוֹת, כָּל מָה שֶׁהִיא
סְתוּם מִשָּׁם הַתְּגַלָּה, וּמִשּׁוּם כֶּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּאוֹרוֹת,
כְּדִי לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּקְרָא קַל בְּלִי וְא"ו.

בֵּא רְאָה, כַּד יָקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזֶה הַקּוֹל מֵהַעֲפָר וַיִּתְחַבֵּר בְּאוֹת וְא"ו, אִז כָּל מָה
שֶׁנֶּאֱבָד מֵהֶם בְּזִמְן הַגְּלוּת יַחְזוֹר, וַיִּתְעַדְּנוּ בְּאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שְׁנוֹסְפִים מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,

עֲלָאָה. דִּהָא בְּהֵיחָא שְׂעֵתָא דִּי בְּרָמָה נִשְׁמַע. כְּדִין
מָה כְּתוּב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וְגו'.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְעִילָא לְעִילָא. מָאי טַעְמָא. בְּגִין
דְּוֵא"ו אֶתְרַחֵק וְאֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וְכְדִין רַחֵל
מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנָה. כִּי
אֵינְנָה, כִּי אֵינָם מִיבְעֵי לֵיהּ. אֶלֶּא כִּי אֵינְנָה, וְהָא
אוֹקִימָנָא, כִּי אֵינְנָה, דְּבַעֲלָה לֹא אֶשְׁתַּבַּח עִמָּה.
דְּאֵלְמֵלֵא בְעֵלָה יֶשְׁתַּבַּח עִמָּה, תַּתְּנַחֵם עֲלֵיהוּ. דִּהָא
כְּדִין בְּנֵהָ, לֹא יְהוֹן בְּגִלוֹתָא. וְכְגִין דְּאֵינְנָה, לֹא אִיהִי
מִתְּנַחֶמָא עַל בְּנֵהָ, בְּגִין דְּבְנֵהָ אֶתְרַחֵקוּ מִנֵּיהּ, עַל
דְּאֵינְנָה עִמָּה.

תָּא חֲזִי, בֵּית פְּרַעְזָה, דָּא הוּא סִימְנִיךְ לְעִילָא, בֵּיתָא
דְּאֶתְפָּרְעוּ וְאֶתְגַּלִּין מִנֵּיהּ כָּל נְהוּרִין וְכָל
בוֹצִינִין, כָּל מָה דְּהוּהוּ סְתִים, מִתְּמָן אֶתְגַּלִּי. וְכְגִין כְּדִי,
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶפִּיק כָּל נְהוּרִין וְכָל בוֹצִינִין, בְּגִין
לְאַנְהָרָא לְהַהוּא קוֹל, דְּאֶקְרִי קַל בְּלֵא וְא"ו.

תָּא חֲזִי, כַּד יָקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהָאִי קַל
מֵעֲפָרָא, וַיִּתְחַבֵּר בְּאוֹת וְא"ו, כְּדִין כָּל מָה

סְתוּם מִשָּׁם הַתְּגַלָּה, וּמִשּׁוּם כֶּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּאוֹרוֹת,
כְּדִי לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּקְרָא קַל בְּלִי וְא"ו.

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהִנָּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם.

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהִנָּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

ספר אור הזהר (עמוד 343)

שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה בלמוד ספר הזהר.

תשובה: סגלות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן נעלה בקצור לדגמא שבועה עשר מהם:

- א על ידי למוד בספר הזהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו. (זכירה לחיים דף יד עמוד ד')
- א ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ו)
- א ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה פסולה לספר התקונים)
- א העסק בספר הזהר סגלה להשגה. (האר"י זכרוננו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)
- א העסק בזהר הקדוש בתדירות סגלה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ברוך הוא.
- א הלמוד בזהר הוא תקון גדול לבעל תשובה. (רבי ישראל דוב מוילעניק, שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)
- א הלמוד בזהר הוא תקון גדול לנשמה. (שכחי האר"י זכרוננו לברכה)
- א למוד הזהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (מורה באצבע אות מד)
- א ולזכות הנשמה. (פלא יועץ ערך זהר)
- א למוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (הנהגות מוריניו הרב רבי צבי אלימלך אות ט)
- א בלמוד הזהר בונה עולמות. (מאה שערים לבעל התניא)
- א הלומד בספר זהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא יושב בבושה. (כסא מלך על תקוני הזהר תקון מג אות ס)
- א למוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (זהר פרשת וישב דף קפ"ה. בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו)
- א הלמוד בזהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)
- א הלמוד בזהר מביא את האדם לאמונה. (הרמ"ו בהנהגותיו לספר הנהגות)
- א למוד הזהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (אמרי פנחס שער ט אות ג)
- א מביא רפואה לכאב שנים. (שם שער ו אות עג)
- א והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נרפס בספר אמת ויעיב חלק ד' עמוד ל)

יג) הקדוש ברוך הוא ברא את האדם בסוד החכמה, כדי לדעת ולהסתכל בכבוד רבוננו אמר רבי אלעזר קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, ועביד ליה באומנותא סגוי, ונפח באפוי נשמתא דחיי, למנדע ולאסתכלא ברזין דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריה, כמה דאת אמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ולכבודי בראתיו דיקא. (זהר חלק ב' דף קנ"ה).

יד) ללמד ספר הזהר בנחת

הנה בכל חלקי התורה מצינו (בטור ארח חיים סימן א) כי טוב מעט בכונה מהרבות שלא בכונה, וכן לענין למוד הזהר כתב בעל הפלא יועץ (ערך זהר): וזה לשונו: "אף ישפיל על דבר מראשיתו, שלא יצטרך ללמד במהירות גדול, באפן שלא יהיה שוה אותו הלמוד בלום, ויהיה עמלו לריק חס ושלוס, וכבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה, טוב מעט בכונה מהרבות בלא בונה". וכן כתב בספר עטרת צבי (חלק ג' דף י"ח עמוד ד') וזה לשונו: והנה הלומד ספר הזהר הקדוש בהלעטה אינו רואה בזה סימן ברכה ונחת ומתוק האור, עד כאן לשונו. (ראה באריכות למקו).